

ΛΕΔΑΧΑ ΠΟΔΥΣΚΑ

Тема: Робота з дитячою книжкою В. Сухомлинський «Ледача подушка»

Мета: удосконалювати навички свідомого та виразного читання. Збагачувати словниковий запас школярів. Розвивати мову і мислення. Виховувати самостійність, працьовитість.

Обладнання: роздатковий матеріал, портрет, мікрофон.

ХІД УРОКУ

I. Організаційний момент.

Дзвоник знов дзвенить для нас –

Розпочати урок час.

Попрацюємо на славу,

Щоб сказали у кінці:

«Всі дівчата молодці!»

II. Мовна розминка.

2.1 Читання таблиць.

2.2 Скоромовка.

Ой, збирала Маргаритка маргаритки на горі.

Розгубила маргаритки Маргаритка у дворі.

2.3 «Склади приклади»(робота в парах)

Яр+инл-л+кА=

па-а+оді-і+ушь-ь+кА=

III. Вправа «Очікування»

«Мікрофон» (-Що очікуєте від уроку?)

III. Повідомлення теми і мети уроку.

- Діти, як починається ваш день?
- Відгадайте загадку:

Чотири вушка, два черевця — щоночі тулиш її до лица. (Подушка)

(Діти називають асоціації до слова «подушка»)

Подушка

IV. Актуалізація опорних знань, підготовка до засвоєння.

4.1 Вступна бесіда. Передбачення за назвою оповідання.

ПРОБЛЕМНЕ ПИТАННЯ.

-Чи буває ледача подушка?

- Сьогодні ми прочитаємо оповідання (по стрілочках прочитайте, хто написав його) Василя Сухомлинського «Ледача подушка»
- Як ви гадаєте, про що нам розповість оповідання під назвою «Ледача подушка»?

4.2 Знайомство з автором. Бесіда про погляд Сухомлинського (портрет)

Народився Василь Олександрович Сухомлинський 28 вересня 1918 р. в селі Василівка Кіровоградської області у незаможній селянській родині. Батько його, Олександр Омелянович, орав, працював столяром, майстрував колеса і музичні інструменти. Мати, Оксана Юріївна, працювала в колгоспі, займалася домашнім господарством, а зимовими вечорами сиділа над своїм шитвом і розказувала дітям казки.

Батьки ніколи не карали дітей, не вживали лайливих слів, дотримувались українських традицій. Тому, мабуть, усі їхні діти обрали професію вчителя. Змалку в дітей виховували любов до книги. У діда була бібліотека і, помираючи, свої книги він віддав Василеві. Батько змайстрував хлопчикові красиву скриньку, де він зберігав найціннішу літературу.

Літом Василько разом з батьками працював у колгоспі: помагав збирати соломку, збирав колоски. Ріс хлопчик жвавим і допитливим. Змалку любив малювати. Але зошити, фарби й пензлі можна було придбати тільки за лікарські рослини. Та бажання малювати було таке сильне, що хлопець цілими днями пропадав у лісі. За склянку насіння акації одержував два зошити, а за фарбами ходив пішки аж у Кременчук (тридцять кілометрів).

У навчанні був старанним і здібним, мав чудову пам'ять. У школу приходив задовго до початку уроків і займався з учнями, яким важко давалася математика. Сімнадцятирічним юнаком Сухомлинський — учитель мови і літератури — переступив поріг школи і залишився в ній до кінця свого життя. Понад тридцять п'ять років працював Василь Олександрович учителем і директором школи. Написав багато книг.

V. Опрацювання оповідання В. Сухомлинського «Ледача подушка».

5.1 Словникова робота. Читання «буксирчиком»

- У тексті вам будуть зустрічатися важкі для читання слова. Давайте їх прочитаємо.

Яринці таємниця хочеться повітря ввечері кулачками вранці збиратися

ледача посміхається мерщій лінощі

(Мерщій – швидко)

5.2 Читання тексту учителем.

- Послухайте уважно оповідання В. Сухомлинського «Ледача подушка» і скажіть хто головні герої цього оповідання? Якою ви уявляєте дівчинку? Дідусь? Що б ви сказали дівчинці при зустрічі?

5.3 Читання тексту учнями.

Читаємо «Гудіння»

Читаємо «ланцюжком»

5.4 Робота над аналізом змісту оповідання.

- Про кого розповідалось в оповідання?

- Куди ходила Яринка?

- Хто дав пораду дівчинці?

- Як назвав подушку дідусь?

- Як провчила Яринка подушку?

- Чи допомогла порада дідуся?

5.5 Вибіркове читання.

- Знайдіть в тексті речення, за його початком.

Маленькій Яринці....

Схопилась Яринка....

Не хочеться вставати....

Повернулася до хати...

5.6 Гра «Незнайко». Читає вчитель. - Знайдіть слова-яких немає у тексті.

- Який малюнок ви б намалювали до оповідання?

5.7 Гра «Хто сказав?»

Це подушка в тебе ледача ...дідусь

Знаю я таємницю.... Дідусь

Я завтра так і зроблю... Яринка

А що ж їй зробити, щоб не була така ледача? ...Яринка

5.8 Робота в групах.

- Скласти речення з розділених слів.

Я так і зроблю завтра.

VI. Підсумок уроку.Рефлексія

- Що нового ви дізнались на уроці?
- Що вам найбільше сподобалось?
- Чи задоволені ви роботою на уроці?

VII. Творче завдання.

Намалюйте свій настрій

Василь Сухомлинський

ЛЕДАЧА ПОДУШКА

Маленькій Яринці треба рано вставати, щоб до школи йти, а не хочеться, ой як не хочеться! Ввечері питає Яринка у дідуся:

- Дідусю, чому вранці вставати не хочеться? Навчіть мене, дідусю, спати так, щоб хотілося вставати і йти до школи.

- Це подушка в тебе ледача,- відповів дідусь.

- А що ж їй зробити, щоб вона не була ледачою?

- Знаю я таємницю,- пошепки сказав дідусь.- Ото саме тоді, як вставати не хочеться, візьми подушку, винеси на свіже повітря, добре вибий її кулачками - вона і не буде ледачою.

- Справді? - зраділа Яринка.- Я так і зроблю завтра.

Ще дуже рано, а треба збиратись до школи. Не хочеться вставати Яринці, але треба ж нарешті подушку провчити, лінощі з неї вибити.

Схопилась Яринка швиденько, одяглася, взяла подушку, винесла на подвір'я, поклала на лавку - та кулачками її, кулачками. Повернулася до хати, поклала подушку на ліжко - та й умиватися. А дідусь у вуса посміхається.

Василь Сухомлинський

ЛЕДАЧА ПОДУШКА

Маленькій Яринці треба рано вставати, щоб до школи йти, а не хочеться, ой як не хочеться! Ввечері питає Яринка у дідуся:

- Дідусю, чому вранці вставати не хочеться? Навчіть мене, дідусю, спати так, щоб хотілося вставати і йти до школи.

- Це подушка в тебе ледача,- відповів дідусь.

- А що ж їй зробити, щоб вона не була ледачою?

- Знаю я таємницю,- пошепки сказав дідусь.- Ото саме тоді, як вставати не хочеться, візьми подушку, винеси на свіже повітря, добре вибий її кулачками - вона і не буде ледачою.

- Справді? - зраділа Яринка.- Я так і зроблю завтра.

Ще дуже рано, а треба збиратись до школи. Не хочеться вставати Яринці, але треба ж нарешті подушку провчити, лінощі з неї вибити.

Схопилась Яринка швиденько, одяглася, взяла подушку, винесла на подвір'я, поклала на лавку - та кулачками її, кулачками. Повернулася до хати, поклала подушку на ліжко - та й умиватися. А дідусь у вуса посміхається.